

149
мен.

детни
Едва тогава ~~благородни~~ сълзи стопиха смразеното ѝ сърце.

23.

Търговци от Дубровник, от Венгрия, от Фландрия, от Сирия, от цял свят носеха стоките си в славния град Търнов, за да предложат най-хубавото вено, което някога царска невеста е имала. Още се приказваше в Константиновград за приказната зестра на Мария. Сега, бащиното сърце на Асена не намираше нищо достатъчно хубаво, достатъчно скъпо, за да приготви дара на малката си дъщеря.

Царица Анна взе между палец и показалец виолетовия пурпур и опита дебелината на тежката коприна. След това вдигна с две ръце пъстровезания павунин, разпери го и леко го развя. Очите ѝ се заслепиха от ярката игра на многобройните багри, които напомняха пауновата опашка.

В краката ѝ лежаха купища кожи: от най-простите сиви Хемски, до тъмносребристите сибирски катерички, от лисицата до самура, от мурмела и бобъра до эстрагана и жермелина. Преливащи се меки блясъци: черни, кафяви, червеникави, златисти, снежни...

Топове платове чакаха да бъдат разгърнати: арабско ахмарди, в пурпурнокафяв цвят, извезан със златни конци в причудливи образи, провансалски самит, фландърски серж, византийски пурпур, марокански саван. Имаше и мек, свилен циндал от Гранада, в ярки и радостни багри, които прилягат на тъй младата невеста: зелено като детелина, румено като зората, бледосиньо като утринно небе.

Царицата се извърна и подири с гореща нежност малката си дъщеря.

Без да подазира незнайната си съдба, четиригодишното дете невинно си играеше с една опитомена пойна птичка и често лекото чуруликане на момиченцето се смесваше с тънките и чисти призови на